

پیش‌ها و پانچ‌ها

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصوبه‌ها شیخ خیرالدین حفظه الله تعالی

موضوع:

۱. اخلاق؛ مکارم اخلاق؛ ذکر، دعا، توکل و توسل
۲. احکام؛ مشاغل و مکاسب حرام

بسم الله الرحمن الرحيم

پرسش

نویسنده: فاطمه

می خواستم نظر علامه را در مورد مراقبه یا مدیتیشن بدانم؛ چون من بی نهایت نشخوار فکری دارم، تا حدی که حتی موقع نماز نمی توانم حضور قلب داشته باشم. شنیده ام که مراقبه برای آرام کردن ذهن و بالا بردن تمرکز خوب است. آیا تأیید می کنند؟

پاسخ

تاریخ: ۱۴۰۳/۹/۱۱

بهترین مراقبه، ذکر خداوند است و کسی که با ذکر خداوند به آرامش نمی رسد، با هیچ چیز دیگری به آرامش نخواهد رسید؛ چنانکه خداوند فرموده است: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾^۱؛ «کسانی که ایمان دارند و دل هاشان با ذکر خداوند آرامش می یابد؛ بدانید که دل ها با ذکر خداوند آرامش می یابد» و مراد از ذکر خداوند، توجه داشتن به او و سخن گفتن با او به منزله ی کسی است که حضور دارد و می بیند و می شنود، در حالی که می تواند هر مشکلی را حل کند و هر عملی را جزا دهد. بنابراین، آرامش را در ذکر خداوند بجوید، نه در حرکات و سکنات لغوی که کافران و فاسقان تعلیم می دهند و نه در کارهای حرام. برای آگاهی از اسباب حضور قلب در نماز، به پرسش و پاسخ ۲۷۷ مراجعه کنید.

پایگاه اطلاع رسانی دفتر معصوم هاشمی خراسانی
مدیر: آیت الله العظمی آقا محمد تقی جعفری

